

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/80/2020
Identifikačné číslo spisu: 8020200102
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8020200102.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Mesto Snina, so sídlom Strojárska č. 2060/95, Snina, proti žalovanému: 1/ Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska č. 8, Bratislava, 2/ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, so sídlom Kukorelliho č. 1, Humenné, o preskúmanie zákonnosti vyjadrenia žalovaného v rade 1/ č. UPS/US1/SSZODAOTPSP/BEZ/2019/20419, 2019/213452 zo dňa 02.12.2019 a vyjadrenia žalovaného v rade 2/ Č.s.: 2019/7927, Č.z.: 2019/272031 zo dňa 30.10.2019, na základe kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č.k. 4Sa/6/2020-118 zo dňa 30. apríla 2020, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť voči výroku o postúpení veci o d m i e t a .
- II. Vo zvyšnej časti kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- III. Žalovanému v rade 1/ a žalovanému v rade 2/ náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 4Sa/6/2020-118 zo dňa 30. apríla 2020 odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti vyjadrení žalovaných v rade 1/ a 2/ k jeho žiadosti o výklad ustanovení dohôd, ktoré žalobca uzavrel s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné (ďalej aj "ÚPSVaR Humenné"), o poskytnutí finančného príspevku na zamestnávanie znevýhodneného uchádzača o zamestnanie podľa § 50 a § 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov. Tretím výrokom uznesenia krajský súd postúpil vec v časti, ktorou sa žalobca domáhal nariadenia povinnosti vrátiť 29 009,42 €, Okresnému súdu Humenné.

2. Žalobca sa domáhal zrušenia vyjadrenia žalovaného k žiadosti o výklad ustanovení dohôd zo strany Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny - sekcie služieb zamestnanosti zo dňa 02.12.2019 č. UPS/US1/SSZODAOTPSP/BEZ/2019/20419, 2019/213 452 a vyjadrenia ÚPSVaR Humenné zo dňa 30.10.2019 č.s.: 2019/7927, č.z.: 2019/27203 k žiadosti o výklad ustanovení dohôd z dôvodu ich nezákonnosti a nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej sa domáhal nariadiť žalovanému v 2/ rade vrátiť žalobcovi sumu vo výške 29 009,42 €, ktorá predstavuje výšku vrátených finančných

prostriedkov z uzatvorených dohôd s ÚPSVaR Humenné. Žalobca uviedol, že ÚPSVaR Humenné uzatvoril s ním ako zamestnávateľom celkovo 6 dohôd o poskytnutí finančného príspevku na zamestnávanie znevýhodneného uchádzača o zamestnanie. Zo strany ÚPSVaR Humenné boli žalobcovi vyplatené finančné prostriedky v rámci plnenia týchto dohôd. Na základe výziev ÚPSVaR Humenné žalobca vrátil prostriedky v celkovej výške 29 009,42 € z dôvodu, aby nedošlo k prípadným dodatočným sankciám zo strany ÚPSVaR Humenné. Ešte pred vrátením prostriedkov žalobca adresoval ÚPSVaR Humenné žiadosť o výklad ustanovení dohôd týkajúcich sa ustanovení dohôd o vrátení finančných prostriedkov z dôvodu porušenia zmluvných podmienok, ktoré sa javili sporné. Podľa názoru žalobcu vyjadrenie ÚPSVaR Humenné na jeho žiadosť neobsahovali potrebné právne argumenty, preto sa so žiadosťou obrátil na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, z ktorého odpovede však vyplynul podobný záver. Na základe tejto skutočnosti žalobca uviedol, že oba žalované subjekty ho mohli takto ukrátiť na jeho právach, lebo mu nebolo poskytnuté dostatočné vysvetlenie zo strany príslušných kompetentných orgánov k jeho požiadavke.

3. Krajský súd vo svojom uznesení poukázal na to, že v prípade napadnutých vyjadrení (odpovedí) nemôže ísť o rozhodnutie, ani o opatrenie orgánu verejnej správy, keďže tieto akty vydávajú správne orgány len v administratívnom konaní. Oblasť aktívnych opatrení na trhu práce však nespadá do rámca administratívneho konania. Z rovnakého dôvodu nemôže ísť ani o tzv. iný zásah orgánu verejnej správy, ktorým je podľa § 3 ods. 1 písm. e/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté, keďže samotné vyjadrenie zmluvnej strany (ani v prípade, že je tou stranou orgán verejnej správy) týkajúce sa obsahu uzatvorenej zmluvy, nemožno posúdiť ako akt tohto orgánu verejnej správy pri plnení úloh v oblasti verejnej správy. Podstata napadnutých vyjadrení sa týkala už existujúceho zmluvného vzťahu, založeného dohodami, ktorých účastníkmi boli na jednej strane žalobca a na druhej strane ÚPSVaR Humenné. Podľa názoru krajského súdu v tomto prípade nešlo dokonca ani o právny úkon, teda prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 34 Občianskeho zákonníka). Išlo len o vyjadrenie názoru k obsahu ustanovenia uzavretej zmluvy. Krajský súd podotkol, že nie napadnuté vyjadrenia žalovaného mali za následok vznik, zmenu alebo zánik práv alebo povinností strany dohody, ale priamo dohoda ako dvostranný právny úkon. Napadnuté vyjadrenia orgánov verejnej správy vyhodnotil len ako súčasť komunikácie zmluvných strán, ktorej účelom bolo mimosúdne usporiadanie zmluvných vzťahov. Ak však vznikol spor zo zmluvy ohľadom zmluvnej povinnosti, v tomto prípade vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, nejde o „spor“ o zákonnosť aktu orgánu verejnej správy. Na základe hore uvedených skutočností krajský súd mal za to, že preskúmané vyjadrenia správnych orgánov sú vylúčené z preskúmania správnym súdom a preto žalobu žalobcu odmietol.

4. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť, pretože má za to, že krajský súd nesprávne právne posúdil vec. Podľa názoru sťažovateľa predmetom súdneho preskúmania môže byť aj rozhodnutie orgánov verejnej správy, ktoré nemá formálne náležitosti, ak sa dotýka práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Žalobca nesúhlasil s odôvodnením krajského súdu, že v predmetnom konaní je prítomný iba spor vyplývajúci zo zmluvnej povinnosti, pretože rozhodnutia žalovanej priamo ovplyvnili politiku zamestnanosti Mesta Snina a v danom prípade sa nejedná len o vyjadrenie názoru v rámci existujúceho zmluvného vzťahu, ale o rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré ovplyvňuje obsah zmluvného vzťahu. V zmysle vyššie uvedených skutočností žalobca zastáva názor, že napadnuté vyjadrenia žalovaných sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. Podľa judikatúry za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa považujú aj povolenia, alebo aj listy s charakterom rozhodnutia (napr. nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 354/08), t.j. nie je rozhodujúcim kritériom ako sú tieto individuálne správne akty formálne označené. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby Najvyšší súd zrušil uznesenie krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd SR zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po zistení, že kasačnú sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu a zistil, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

7. Prvostupňový súd prvým a druhým výrokom odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti vyjadrení žalovaných v rade 1/ a 2/ k jeho žiadosti o výklad ustanovení dohôd, ktoré žalobca uzavrel s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, o poskytnutí finančného príspevku na zamestnávanie znevýhodneného uchádzača o zamestnanie podľa § 50 a § 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov. Podľa názoru správneho súdu napadnuté vyjadrenia neboli vydané v rámci administratívneho konania a nejde o individuálne správne akty v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP. Naproti tomu podľa žalobcu (sťažovateľa) sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu, aj keď neboli vydané vo forme rozhodnutí, ale dotýkajú sa alebo sa môžu dotknúť jeho práv a právom chránených záujmov. Bolo preto úlohou kasačného súdu vyriešiť otázku, či v danom prípade napadnuté vyjadrenia žalovaných sú individuálnymi správnymi aktami preskúmateľnými v rámci správneho súdnictva.

8. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

9. Podľa čl. 46 ods. 4 Ústavy SR podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon.

10. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

13. Podľa § 5 ods. 5 písm. a/ bod 2. zák. č. 543/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov úrad má spôsobilosť uzatvárať dohody, ak tak ustanoví osobitný predpis.5) Napríklad zákon č. 5/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 305/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, zákon č. 417/2013 Z.z.

14. Podľa § 50 ods. 3 zák.č. 5/2004 Z.z. v znení ku dňu 30.04.2018 (deň uzavretia dohody) príspevok sa poskytuje na základe písomnej dohody o poskytnutí príspevku uzatvorenej medzi úradom a zamestnávateľom najdlhšie počas 12 kalendárnych mesiacov a na znevýhodneného uchádzača o zamestnanie vedeného v evidencii uchádzačov o zamestnanie najmenej 24 mesiacov sa príspevok poskytuje najdlhšie počas 24 kalendárnych mesiacov. Výška príspevku podľa odseku 2 zodpovedá pracovnému pomeru dohodnutému na ustanovený týždenný pracovný čas; ak je pracovný pomer dohodnutý na kratší pracovný čas, výška príspevku sa pomerne kráti.

15. Podľa § 54 ods. 1 písm. a/ cit. zákona za aktívne opatrenia na trhu práce sa považujú aj národné projekty, ktoré schvaľuje ministerstvo a realizuje ústredie alebo úrad.

16. Ustanovenie čl. 46 ods. 2 Ústavy SR upravuje právo na prístup k súdu, a to ako lex specialis pre prístup k správne súdu vo veci, v ktorej rozhodol orgán verejnej správy. Takejto ochrany sa môže domáhať každý prostredníctvom súdu za zákonom vymedzených podmienok. Tieto podmienky a

podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanovuje SSP.

17. SSP definuje rozsah právomoci správneho súdnictva v ust. § 6. Predmetom prieskumu sú rozhodnutia, opatrenia, iné zásahy, nečinnosť orgánu verejnej správy a ďalšie veci ustanovené zákonom, týkajúce sa činnosti orgánov verejnej správy. Spoločným menovateľom všetkých týchto predmetov prieskumu je, že ide o výsledky konania, resp. nekonania orgánov verejnej správy pri výkone verejnej správy. Správne súdy nepreskúmavajú právne a iné akty či úkony subjektov, ktoré nie sú orgánmi verejnej správy, resp. tie právne akty orgánov verejnej správy, ktoré nie sú výsledkom výkonu verejnej správy a v ktorých absentuje vrchnostenský vzťah medzi orgánom verejnej správy a adresátom daného aktu.

18. V danom prípade bolo potrebné posúdiť, či vyjadrenia žalovaných, ktoré boli vydané na základe žiadosti žalobcu o výklad dohôd o poskytnutí finančného príspevku na podporu zamestnávania znevýhodneného uchádzača o zamestnanie, boli vydané v rámci konania, v ktorom žalovaní vystupovali ako orgány verejnej správy, pričom by rozhodovali ako vrchnostenský štátny orgán o právach, povinnostiach alebo právom chránených záujmoch žalobcu (vystupovali by v rámci vzťahu nadriadenosti a podriadenosti) alebo uvedené vyjadrenia vydali ako rovnocenní partneri žalobcu, bez toho, aby použili svoje rozhodovacie právomoci ako orgány verejnej správy.

19. Do kompetencie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny patrí v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z. aj uzatváranie dohôd o poskytovaní finančných prostriedkov na zamestnanie znevýhodneného uchádzača o zamestnanie podľa § 50 a § 54 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z., ako aj poskytovanie týchto finančných príspevkov.

20. V zmysle § 50 ods. 3 až 5 zákona č. 5/2004 Z.z. príspevok sa poskytuje na základe písomnej dohody o poskytnutí príspevku, uzatvorenej medzi úradom a zamestnávateľom, v ktorej sú upravené podmienky poskytovania príspevku a jeho vrátenia. Poskytnutiu príspevku teda predchádza uzavretie dohody, a nie vydanie rozhodnutia o poskytnutí príspevku. Z uvedeného vyplýva, že aj na vrátenie alebo doplatenie príspevku je relevantné len znenie samotnej uzavretej dohody. Písomná dohoda musí obsahovať základné náležitosti stanovené v § 50 ods. 8 citovaného zákona. V zmysle tohto ustanovenia možno dojednať aj ďalšie nepovinné obsahové zložky, ktoré obidve zmluvné strany považujú za vhodné upraviť v dohode. Na práva a povinnosti jednotlivých zmluvných strán je potom potrebné v celom rozsahu aplikovať obsah uzavretej dohody. V rámci právnych vzťahov vyplývajúcich z dohody je právne postavenie žalobcu a subjektu, ktorý so žalobcom uzavrel túto dohodu, t.j. s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, rovnocenné a nie je založené na vzťahu nadriadenosti a podriadenosti (subordinácie). Hoci dohodu na jednej strane uzavrel orgán štátnej správy, uzavrel ju ako rovnocenná zmluvná strana. Pri absencii vrchnostenského vzťahu medzi týmto orgánom štátnej správy a adresátom daného aktu je potrebné odvodiť nedostatok právomoci správnych súdov preskúmať takýto akt orgánu štátnej správy.

21. Rovnaný názor je potrebné zaujať aj pri uzatváraní dohôd, ktoré sa realizovali v rámci národných projektov, ktoré schvaľuje ministerstvo a realizuje ústredie alebo úrad podľa § 54 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona. Zákon č. 5/2004 Z.z. neustanovuje právomoc správneho orgánu rozhodovať o poskytovaní týchto príspevkov. Poskytovanie príspevkov sa realizuje v rámci schválených národných projektov formou dohôd, pričom ich obsah je ponechaný výlučne na dohode zmluvných strán, keďže zákon č. 5/2004 Z.z. žiadne náležitosti dohôd o poskytovaní príspevku neobsahuje. Z obsahu týchto dohôd vyplýva, že boli uzavreté podľa súkromnoprávneho predpisu - Obchodného zákonníka.

22. Je preto potrebné stotožniť sa so záverom správneho súdu, že v danom prípade napadnuté vyjadrenia žalovaných nie sú aktmi orgánu verejnej správy, ktoré podliehajú súdnemu prieskumu. Podstata napadnutých vyjadrení sa týkala už existujúcich zmluvných vzťahov založených dohodami, ktorých účastníkmi boli na jednej strane žalobca a na druhej strane Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné. V danom prípade napadnuté vyjadrenia sú aktmi občianskoprávnej povahy, ktorými žalovaní oboznámili žalobcu so svojimi právnymi názormi, týkajúcimi sa vrátenia prostriedkov podľa uzavretých

písomných dohôd. Titulom pre vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností žalobcu sú samotné dohody s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Humenné, prípadne ich porušenie a z toho vyplývajúca zmluvná zodpovednosť. Pokiaľ vznikol spor vyplývajúci z porušenia týchto dohôd, vzhľadom na rovnocenné postavenie zmluvných strán má na rozhodovanie týchto sporov právomoc civilný súd, nie súd v správnom súdnictve.

23. Čo sa týka sťažostnej námietky, že predmetom preskúmania súdom môžu byť i rozhodnutia orgánu verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb alebo listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy, kasačný súd konštatuje, že v danom prípade žalovaní nevystupovali pri vydaní napadnutých vyjadrení v pozícii orgánov verejnej správy, ktorí rozhodujú o žalobcových právach, povinnostiach či právom chránených záujmoch, ale sa len vyjadrovali k zmluvným dojednaniám dohôd, teda vyjadrovali svoj právny názor ohľadne výkladu jednotlivých ustanovení týchto dohôd.

24. Žalobca ďalej v kasačnej sťažosti namietal, že nesprávnym aplikovaním zákonných ustanovení orgány verejnej správy ho ukrátili na jeho právach, keď ten bol povinný vrátiť poskytnuté finančné prostriedky na základe ich rozhodnutí - vyjadrení, ktoré boli vydané. Aj táto sťažostná námietka je v plnom rozsahu nedôvodná. Z obsahu jednotlivých vyjadrení totiž nevyplýva uloženie akejkoľvek povinnosti zo strany žalovaných na vrátenie poskytnutého príspevku, len určitý právny názor. Pokiaľ by žalobca nevrátil finančné prostriedky, bolo by právom žalovaného v rade 2/ obrátiť sa na civilný súd a zaobstarat' si exekučný titul na vymoženie finančných prostriedkov od žalobcu. Uvedená situácia sa zhoduje so situáciou, keď by dlžník požiadal svojho veriteľa o vyjadrenie, či podľa jeho právneho názoru má alebo nemá vrátiť finančné prostriedky a tento by mu oznámil, že podľa jeho právneho názoru ich má vrátiť. Vyjadrenie veriteľa nie je možné v žiadnom prípade považovať za titul, na základe ktorého by bol povinný dlžník vrátiť svoj dlh.

25. Ku sťažovateľom uvádzaným rozhodnutiam, ktoré podľa jeho názoru majú preukazovať možnosť meritórneho prejednanja vyjadrení žalovaných v rade 1/ a 2/, kasačný súd uvádza nasledovné. Čo sa týka rozsudku NS SR sp.zn. 4Sžf/77/2014, predmetom tohto súdneho prieskumu bolo oznámenie daňového úradu o nevydaní osvedčenia podľa § 4 ods. 6 zákona o DPH; najvyšší súd konštatoval, že predmetom prieskumu môžu byť aj tzv. opatrenia, ktorých prieskum v čase vydania predmetného rozsudku (10.09.2015) ešte nebol v právnom poriadku explicitne stanovený. Rovnakú právnu problematiku riešil aj ďalší žalobcom uvádzaný rozsudok NS SR sp.zn. 6Sžf/115/2014. Túto istú problematiku riešil aj nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 91/2016, keď uviedol, že pokiaľ súd v správnom súdnictve odmietne prejednať neformálne oznámenie daňového úradu o nevydaní osvedčenia o registrácii na DPH, ide o odopretie spravodlivosti. Vo všetkých týchto prípadoch išlo o oznámenie daňového úradu, ktorému zákon neurčuje povinnosť vydať rozhodnutie, ktorým však fakticky rozhodol o statuse účastníkov konania ako subjektov neregistrovaných na DPH. Týmto oznámením, ktoré vydal daňový úrad ako orgán štátnej správy, nepochybne bolo zasiahnuté do práv či povinností takýchto subjektov a preto bolo namieste takéto oznámenie meritórne v správnom súdnictve prejednať, a to aj vtedy, keď nebolo označené formálne ako rozhodnutie. Čo sa týka ďalšieho žalobcom uvádzaného rozhodnutia NS SR sp.zn. 5Sžf/31/2011, predmetom prieskumu bol protokol o výsledku kontroly dodržiavania zákona o verejnom obstarávaní a zápisnica o prerokovaní tohto protokolu. V danom prípade žalovaný orgán verejnej správy rozhodoval v rámci oprávnení a povinností decízneho charakteru ako orgán verejnej správy, pričom v rozsahu uloženia povinností vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu sú preskúmateľné správnym súdom. Najvyšší súd tiež konštatoval, že protokol a zápisnica o jeho prerokovaní má autoritatívny vzťah k jeho adresátom a správny orgán v tomto prípade vystupuje úlohu vykonávateľa štátnej moci, nie iba v pozícii oznamovateľa. Tieto skutkové okolnosti prípadu sú rozdielne od prejednávanej veci, keď v napadnutých vyjadreniach takýto autoritatívny vzťah žalovaných k žalobcovi absentoval.

26. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie správneho súdu v prvom a druhom výroku, ktorými odmietol žalobu v časti o preskúmanie zákonnosti vyjadrení žalovaného v rade 1/ zo dňa 02.12.2019 a žalovaného

v rade 2/ zo dňa 30.10.2019 podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, zákonné. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť voči týmto výrokom zamietol podľa § 461 SSP.

27. Čo sa týka tretieho výroku, ktorým správny súd postúpil vec v časti, ktorou sa žalobca domáhal nariadenia povinnosti vrátiť 29 009,42 €, Okresnému súdu Humenné, v tejto časti kasačný súd kasačnú sťažnosť odmietol podľa § 459 písm. c/ SSP z dôvodu, že podľa § 439 ods. 1 písm. d/ SSP kasačná sťažnosť nie je prípustná proti uzneseniu o príslušnosti. Napadnutým výrokom správny súd vec postúpil vecne príslušnému civilnému súdu, preto voči tomuto výroku kasačná sťažnosť nie je prípustná.

28. O náhrade trov kasačného konania bolo rozhodnuté podľa § 467 ods. 1 SSP. Žalobca nebol v konaní úspešný, a preto v zmysle § 167 ods. 1 SSP a contrario nemá právo na náhradu trov kasačného konania. Žalovaní boli v konaní úspešní v zmysle § 168 SSP, avšak súd im náhradu trov kasačného konania nepriznal vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na aplikáciu tohto ustanovenia - výnimočná situácia.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.